

Jeg tror, hr. Kim Andersen var inde på at sige, at de nærmeste til at betale skaden er dem, der forvolder den. Ja, og det er jo derfor, at det er et udmærket princip, vi har, om, at det er børnene, det er de ansvarlige, at det er hærværksfolkene, der er ansvarlige i dag. Og hvis forældrene har tilsidesat deres rimelige tilsynspligt, ja, så er de også ansvarlige.

Så må man jo sige, at det først bliver helt bizart, hvis man forestiller sig, at folk giver sig til at forsikre sig mod det her objektive ansvar, fordi ethvert kriminalpræventivt sigte jo så totalt forsvinder.

Men det, vi er mere optaget af, er, at det rent faktisk er sådan, at sagkundskaben på det her område advarer mod en potentiel negativ nettoeffekt, nemlig at den her konsekvens vil føre til en forværring af situationen i de familier, den rammer, og dermed i sidste ende vil have den modsatte effekt, nemlig at de forældre, der har demonstreret, at deres forældreevne er meget ringe, måske fratages den sidste gnist af forældreevne, og at familierne splittes i atomer med efterfølgende yderligere hærværk, kriminalisering osv. til følge. Og det er altså sin sag, når man ikke har nogen dokumentation for, at der er en effekt, og man samtidig har sagkundskaben, der advarer mod en negativ nettoeffekt, at man så ikke engang er i stand til at sige, hvad målsætningerne er med det, vi foretager os her, og hvad det er, vi forventer at der vil ske.

Samtidig er det jo også, som andre har været inde på, et forslag, som bryder helt grundlæggende med de erstatningsretlige principper, som hidtil har hersket i Danmark. Der findes jo områder, hvor vi har objektivt erstatningsansvar: Hundeejere, bilejere og arbejdsgivere. Men vil vi nu til at sidestille forældrerollen med det at være hundeejer? Jeg synes, det er udtryk for et besynderligt syn på børneopdragelse. Jeg synes, vi skal ud at have fat i forældrene, ud at have fat i de familier, hvor det ikke fungerer, ud at sørge for, at det kommer til at fungere.

Men det her med at stikke hovedet i busken og uddele en bøde tror vi ikke meget på har en effekt, og derfor kan vi heller ikke støtte lovforslaget.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 15:52

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Der er ingen tvivl om, at der er behov for at gøre en indsats over for ungdomskriminalitet, at se på, hvad vi har af tiltag, der virker, og hvordan vi får udbredt de tiltag, så der kommer flere af dem. Derfor har vi også gentagne gange fra Enhedslistens side fremsat forslag om konsekvens med virkning, fordi vi altså foretrækker, at man ser på noget, der rent faktisk virker, frem for kun at komme med symbolpolitik, strengere straffe osv., som er det, regeringen og Dansk Folkeparti trækker frem, hver gang de skal sige, at de gør noget.

Vi tror også, det er afgørende, fordi der i øjeblikket sker en helt ny udvikling. Den organiserede kriminalitet er stærkt stigende, og vi ser en voldsom forræelse i form af brug af skydevåben osv. Politiet er heldigvis ved at få den nuværende situation med skyderier under kontrol, og socialarbejderne hjælper meget til, men vi risikerer, at det blusser op igen. Hvis man bare, når det er væk, fjerner de forskellige projekter, fjerner fokus, fjerner ressourcerne og flytter dem nogle andre steder hen og så lader tingene køre, risikerer vi, at det blusser op igen om et halvt, et helt eller halvandet år. Derfor er der brug for, at vi gør noget.

Derfor foreslog vi også under den forespørgselsdebat, som jeg havde rejst i efteråret, at vi skulle lave en national handlingsplan. Det ville regeringen og Dansk Folkeparti desværre ikke være med til. Jeg tror, der er brug for det. Jeg tror på, at der er brug for, at vi går ud og tager fat på tværs. Derfor var jeg også meget glad for at deltage i det borgermøde, der var på Nørrebro i mandags, hvor der var ca. 100 borgere og professionelle, som sammen sagde, at man på Nørrebro er imod vold og våben, og som går i gang med en række konkrete aktiviteter for at sige: Det er vores gader, og vi skal alle sammen være her – sammen.

Jeg tror på, at noget af det, der skal til, er, at vi sikrer, at de unge får tilbud om at være med i nogle fællesskaber. En fortalte på mødet på Nørrebro, at noget af det, de unge fortæller, hvis man en gang imellem kan få dem til at fortælle noget, er f.eks., at man skal være mere modig for at sige nej til at begå et bankrøveri end for at sige ja. Vi er nødt til at skabe nogle fællesskaber, hvor man er sammen med andre og ikke søger hen i de fællesskaber, der begår kriminalitet. Vi skal sikre, at alle har en mulighed for at være en del